

НАДЕЖДА

(Турска приказка)

Настрадаинъ ходжа¹⁾ си ималъ едно магаре. То било едничката му жива стока, другаръ въ пжтуването му и помощникъ въ работата му.

Веднажъ магарето му се изгубило.

Тръгналъ ходжата да го търси. Обиколилъ цѣлото село, питалъ, разпитвалъ, нѣмало го. Никой нито го чулъ, нито го видѣлъ.

Тръгналъ презъ полето къмъ единъ хѣлмъ. Вървѣлъ той по равния пжтъ, вървѣлъ и си пѣялъ, а насреща му иде неговиятъ съседъ.

— Добра среща, ходжа!

— Не е добра, съседко...

— Защо?

— Изгубихъ си магарето и отивамъ да го търся, — казалъ ходжата.

— Изгубилъ е стоката си, пжкъ се е развеселилъ и разпѣлъ, като че е намѣрилъ имане, — казалъ съседтъ му.

— Пѣя, защото си мисля, че магарето е задъ онзи ей баиръ (хѣлмъ); но ако го нѣма тамъ, тогава ще има ядове и клетви.

Миналъ ходжата баира и видѣлъ, че магарето му го нѣма и тамъ.

Поядосвилъ се, потюхкалъ се и се повърналъ назадъ къмъ селото си. Тръгналъ си и пакъ запѣлъ.

¹⁾ Той е турски хитрецъ, като нашия Хитъръ Петъръ.